

HIND 5 SENTI

Jlmub kolmapäeviti

Toimetus ja talitus: Tallinnas, V.-Roosikrantsi 3
Tartu kontor: Ülikooli 21, Tartus

Posti jooksev arve nr. 2188

Tellimishind: 1 kuu — 20 s., 2 kuud — 40 s., 3 kuud — 50 s., 6 kuud — 1 kr., aastakäik 1 kr. 50 s.
Kuulutused: 5 senti mm, lehe ees — 10 s. mm, tekstis — 12 s. mm, teksti kirjaga — 15 s. mm

Nr. 17 (3)

17. jaanuaril 1934. a.

II aastakäik

Kohtunikud! Saate, kel see veel tegemata, toimetusele ära oma otsused varblase kohta. Otsuse väljakuulutamise järgmises numbris.

Ringreis ümber oma tubase maailma.

Mõnikord on nii, et kaugeid ja võõraid maid ning asju tuntakse hoopis rohkem kui oma kõigelahemat ümbrust. Meie teame taevatähtede nimesid, tunneme mandreid ning meresid, oskame keerulisi arvutusi, võõraid keeli ja evime muidki kasulikke ning tarvilikke teadmisi.

Kui me aga endilt näiteks küsime ahju küdemist kuuldes, miks puud ah-

— petrooleum on ka märg ja külm, kui me aga petrooleumiga hakkaks tuld kustutama!

Ei, niisugust proovi me ei tee, see võib osutuda hädahohtlikuks.

Nii on siingi küsimus iseenesest lihtne, vastamine aga sugugi mitte nii lihtne.

Kui soovite, võime veel edasi küsida. Siin on terve tosin küsimusi.

1. Mis on soojem, kolm särki seljas ülestikku või kolmekordsest riidest õmmeldud särk?

2. Kas võib olla õhust seinu?

3. Kas on tule varju?

4. Miks ei põle vesi?

5. Miks ahi küedes kohiseb?

6. Kas võib vesi plahvatada?

7. Miks puhume tikule, teda kustutades?

8. Kas raud võib olla läbipaistev?

9. Miks on leib aukline?

10. Ahi soojendab sellepärast, et teda köetakse, miks aga soojendab kassikas?

11. Miks pressitakse villast riidet läbi märja lapi?

12. Miks jääd mööda saab uisutada, põrandal aga mitte?

Püüdes mõistlikud vastused leida neile küsimustele veendute, et vast ühe või kaks saate ära vastata. Oma ümber olevaid kõige igapäevasemaid asju tunnete siiski kõige vähem, ütlete siis endile. Ega ole neid ka kustki tundma õppida. Aurumasinast või raadiost leidub huvitavaid ning õpetlikke raamatuid, missugune raamat aga selgitab küpsekartuli lugu või räägib huvitavat roobist. Niisuguseid raamatuid lõppude lõ-

puks vast leidukski, siiski oleks vaja väga palju lugeda enne kui kas või siin toodud tosin küsimusi saab ära vastata. Küsimusi aga meie ümber, kui me erksa vaimuga ja silmaga ümber vaatame, tekib mitte kümme või kaksikümmend, vaid tuhandeid.

Iga asi meie toas on näiteks küsimus, mis vastust nõuab. Millest ta tehakse, kuidas? Kas seesugune asi juba ammu on leiutatud? Siin on nuga ja kahvel, just nagu öde ja vend alati kahekesi koos. Huvitav on sealjuures teada, et nuga näiteks on vähemalt sadatuhat aastat vanem kahvlit. Et nuga leidub juba ürgrahvastel, olgugi mitte raudnuga, vaid kivine, et aga kahvlit hakati tarvitama vast aastat paar-kolmsada tagasi.

Me teame, kes on leiutanud telefoni, elektrilambi, kino ja aurumasina, küsige aga, kui ammu juba on leiutatud peegel, ninarätik, mis ajast inimesed tarvitavad pesemiseks seepi või toiduks kartulit?

Vaevalt oskab keegi vastata öieti?

Suure innuga loeme hädahohtlikest reidest tundmatuil mail ega aimagi, et siinsamas, mõne sammu kaugusel meist, levib tundmatu, kummaline, mõistatuslik maa, mille nimeks on

meie tuba ja köök ja milles rändamine võib osutada sama seiklusrikkaks, kui reis kuule. Kui me seda maad tahame tundma õppida, võime rändama asuda igal minutil, meil ei ole vaja ei telki, püssi ega teejuhti. Ei ole vaja isegi mitte kaarti, sest eksimist ei ole karta.

Määrame kindlaks oma peatused. Esimene neist on — v e e k r a a n. Teine — ahi. Kolmas — laud ja pliit. Neljas — köögiriul. Viies — nõudekapp. Kuues — riidekapp.

Seadke end, palun, reisivalmis!

KUMBLUSSEEP

A. FREDERIKING, TARTUS

jus praksuvad? Miks suits läheb korstnasse ega tule tuppa? Mispärast praetud kartulil on kõva kooruke, keedetud kartulil aga mitte? Kust tuleb nõgi petrooleumi põledes? Kas võib keegi meist öelda, et ta rahuldavalt suudab seletada kõik loetletud nähted, olgugi et tegu on igapäev nähtavate ja tuttavate asjadega. Kardan, et me ei oska neid seletada.

Või kui küsiksime, miks vesi kustutab tule, siis oleks vist esimene vastus: sellepärast, et vesi on märg ja külm. Aga

Täna lehes:

Ringreis ümber oma tubase maailma.
Endu hakkab võluriks. Huvitavaid trikke.
Uudiseid kodumaalt ja laia maailmast.
Tartu tütarlaste gümnaasium.
Isetegevuse veerg. Spordinurk. Noorte looming.

Endu hakkab võluriks.

ÕHUS HÖLJUV PÜKSINÖÖP.
RAUDNE LAEVASTIK PESUKAUSIS.

Vana vigurivända uusi üllatusi.

Et täna Enduga midagi iseära-likku on lahti, seda märkasid poisid kohe, kui ta klassi tuli. Endu oli hajameelne, ei reageerinud õieti ei lärmikatele teretustele ega muidu tema puhul lendulastud lööksõnadele, nagu ta tavaliselt nobe oli vastama. Raamatud litsutud kõvasti kaenla alla, käed taskus, sammus ta pinki ja istus maha, silmad teistest üle või läbivaatamas, otsekuu poleks ta ees ega ümber midagi muud kui tühi maailmaruum.

Poisid vaatasid paljutähenda-valt üksteise otsa ja müksasid vastastikku üksteist, sest oli ilmne, et täna teoksil on mingi ekstrasumber. Niisugune ülalpidu oli äärmiselt kahtlane. Tunnid möödusid vaiksemalt kui muidu, sest põnev ootus pani kannatamatuidki koondama mõtteid tulevasele üllatusele, sundides unustama kõik tavalised tunniaegsed omavahelised ajaviitmise vahendid.

Suurel vaheajal aga suundus kogu klass sinna, kuhu oma sammud seadis Endu, sest kõigil oli seesugune aimus, et nüüd midagi tuleb, mida enne pole nähtud. Endu näole tõusis vaikne rahulolu naeratus nähes omale järgnevat saba. Just nii oli ta seda kujutlenudki. Üllatus aga oli tal valmis mõeldud niisugune, et klassil sellest suu pidi ammuli jääma.

Füüsika kabinet oli tühi, nagu Endu ust praokile tõmmates võis

veenduda. Ta lipsas sinna sisse ja enne kui teised temale järele said, jõudis ta traadi visata lambi külge ja selle otsa konksu keerata. Ta oleks seda võinud ilusti teha ka teiste juuresolekul, sest mingit olulist selle traadiga iseenesest ühenduses ei olnud, traat pidi olema vaid hõlbustuseks, sest lamp oli liig kõrgel lae all. Nii aga võis otsekohe tööle asuda.

Kui teised järele jõudsid ja ootusrikkalt ta ümber asusid nägid nad esialgu vähe uudist. Ainult veega täidetud kauss, selle kõrval kahvel, silmatäis niiti ja lambi küljes rippuv traaditükk, see oli kõik.

„Kas kellelgi on vaba püksinööp?“ küsis Endu nüüd ootamatult.

Heinol leidis seesugune, päris igapäine metallnööp, nagu neid leidub iga poisi kehakatete küljes. Nööp pidi ammu saama ettenõelutud oma õigesse kohta, ikka aga polnud Heinol meele tulnud ema paluda ja nii seisiski nööp kuuetaskus. Nüüd läks teda vaja.

Endu võttis nööbi ja tõmbas selle august läbi niidi, mis sinna kinni jäi otsas leiduva sõlme varal. Nüüd sidus Endu niidi teise otsa traadi külge — selleks see seal rippuski —, tõmbas tikust tule ja süütas niidi põlema,

Niit põles nagu ikka iga niit, üllatuseks aga osutus asjaolu, et nööp mitte maha ei kukkunud, vaid õnku jäi rippuma, nagu oleks

väikse vaheaja järele, mõlema tüdrukute isad oma juurde. Nii Helmi kui ka Aino jäid leinama valusas kurbuses kaotatud perekonnatoitjaid.

Lein oli ühesuurune, kuid... edaspidine elu lahkuminev kumbagis peres. Aino, kes oli õnnelik poliisiomanik, jatkas õppimist ja talle oli kindlustatud tüse summa neiupeolvel astumisel. Helmi aga pidi katkestama õppimise, astuma varakult teenistusse, kaotades tervise alatoitluse ja lapsele ülejõu käiva töötõttu.

Selline on juhtunud loo lühike sisu. Loodame, et lapsevanemad sellest tarvilise järelduse teevad. Varakult juba, kuni pole veel hilja...

TEADAANNE.

Igasugused kirjalikud järelepärimised kasvatus- ja hooldamiskindlustuse asjus adresseerida „Õpilaslhe“ talitusele, märgusõna „Kindlustus“ all.

ta võlutud. Poistel jäi hing kinni — mis vigur see siis oli. Niisugust asja polnud veel keegi enne näinud. Õhus rippuv nööp!

„Nojah, nüüd vahite!“ ütles Endu. „Muidugi arvate, et siin nõidusega on tegemist ja kui ma oleks mõni „salajaste teaduste professor“, kes oma etendusi annab raha eest, laseks ma teid ilusti püüanisi edasi vahitada. Et ma aga selgust armastan, siis seletan teile siinsamas paigas, milles vigur seisab. Tahate kuulda?“

„Muidugi! Muidugi! Seleta“, hüüdsid kõik ühest suust.

„Lihtne asi“, ütles Endu. „Niit, mille otsa ma nööbi riputasin, ei ole niisama lihtne niit, vaid soolaga imbutatud niit. Niit tuleb panna tugevasse soolvette, ära kuivada lasta, uuesti kasta ja nii mitu korda. Niisugune niit ei põle tervelt ära, vaid järele jäävad sool ja tuhk. Saate aru, mille otsas nööp nüüd ripub — tuhasta ja soolast koosneva niidi otsas!“

Nii. Poisid kuulasid, kirjutasid õpetuse kõrva taha ja otsustasid endamisi igaüks sedasama järele proovida ja kodus teisi üllatada.

„Et te aga tikkudega hoolsad olete ja maja põlema ei süüta“, noomis Endu veel, aimates sõprade mõtteid.

„See on niisugune imenööp, temaga saab veel teha muudki vigurit“, seletas ta siis edasi.

Ja et mitte jääda tühisõnaliseks, võttis ta nööbi, aetas ta kahvlile ja seadis nööbi kahvli abil õrnalt ja ettevaatlikult kaussi veepinnale.

Ennäe, nööp jäi sinna ujuma, olgugi, et ta oli rauast. Veepinnale jäid ujuma ka Endu kuuelakast tulev nõel, taskust leitud sulg ja Jaanil pliatsiteritamiseks leiduv vana õhuke žileti (habemeajamise aparadi) tera.

„Siin pole mingit tüssamist ega salapärast imejõudu mängus“, seletas Endu. „Veel, nagu te ju teate, on ülemine kiht õhuke, kuid võrdlemisi tugev kile. Kui me sellele õrnalt paneme asja, mis mitte pole liig suur ja raske, paendub see nahataoline kile otsekuu kummi, ei murdu aga. Niipea aga, kui te ta ära lõhute, langeb kogu see raudne laevastik põhja.“

Järgmise etenduse lubas Endu anda juba oma juures kodus, etenduse programmi aga juba homme teha teatavaks klassis.

Sealtkaudu kuuleme sellest ka järgmises „Õpilaslhe“.

Juhtumus ühes algkoolis.

N. linna N. algkoolis õppisid kaks tütarlast. Helmi ja Aino. Mõlema vanemad olid töölisel, tennisid vaid niipalju, et kuidagi ära elada. Sageli loobusid mõnestki mõnususest selleks, et kuidagi rõõmsamaks muuta kasvavate laste nooruspäevi. Ja lapsed omakord vastasid vanemaile hoolsa õppimise ja edasipüüdmissel.

12-ndaks sünnipäevaks kinkis isa Ainole hooldamiskindlustuse poliisi. Püsi-va kokkuhoiuga viis ta igal kuul väikse sissemaksu kindlustusseltsi, olles kindel, et sellega kõige soodsamalt kindlustab oma armastatud ja armastava lapse tuleviku. Helmi vanemad ei taibanud teha seda: võibolla usaldamatusest asja vastu, võibolla ka lihtsa teadmatuse tõttu.

Mõne aasta pärast kutsus taevaisa,

Uudiseid kodumaalt ja laiast maailmast.

Haapsalu raadiojaam 10-aastane.

Raadiomuusika ja -ettekannete kuulamine on linnades päris harilikuks ajaviiteks saanud. Kui vastuvõtteaparaat ei ole kõige halvem, võib kerge nupukeeramisega leida, mida laulab või mängib Tallinna ringhääling, mida pajatab Lahti, Motala, Moskva jne.

Haapsalu raadiojaamast pole küll ükski ringhäälingu kasutaja midagi kuulnud, ja ometi on see meie tähtis raadiojaam, mis algas oma tegevust 8. jaan. 1924. Haapsalu raadiojaamal on palju tõsisem töö, kui ajaviitemuusika ja ettekannete levitamine nn. ringhäälingu kaudu. Igapäev loeme ajalehist kõige värskemaid uudiseid igast maailmajaost. Oleme sellega nii harjunud, et ükski ajalehelugeja ei küsigi: kuidas saavad kõik uudised nii kiiresti ajalehe toimetusse? Ja kui küsidagi, siis võib oodata vastuseks: „Eks ikka telegraafi- ehk traaditeel, nagu seda teeme kiirete sõnumite saatmisel.“

Traaditeel, s. o. hariliku telefoni või telegraafi abil saavad ajalehed teateid ainult ligemast ümbrusest, peamiselt kodumaalt. Kui aga ajalehest täna loeme, mis eile juhtus Ameerikas või Indias, siis on need sõnumid saanud traaditu telegraafi kaudu. Igas riigis on peale ringhäälingute vähemalt üks suurem raadiojaam (seda nimetatakse ka traaditu ehk säde-telegraafi jaamaks), kust elektrilainete abil, nagu ringhäälinguski, saadetakse iga ilmakaare poole tähtsamaid teateid päevasündmusist.

Eesti raadiojaam asetseb Haapsalu lähedal ja paistab kaugele oma 100 m kõrguse mastiga, mis on toeks antennitruutidele. Sealt lendavadki elektrivõngedena mitmesugused teated Eesti elust kaugele maailma. Aastas saadetakse umbes miljon sõna.

Haapsalu saatejaam on ainult osa tervest raadiojaamast: vastuvõttejaam asub Nõmmel ja Tallinnas on raadiotelegraafi kontor, kust peetakse ühendust Nõmme ja Haapsaluga; Tallinnas võetakse vastu ja antakse välja saanud „telegramme“. Vastuvõtte- ja saatejaama lahutamine on tarvilik

selleks, et nad teineteise tegevust ei segaks.

Väga tähtsaks ülesandeks raadiojaamadel on side merel viibivate laevadega ja laevade appihüüde signaali — SOS tabamine. Harilikult ehitatakse selleks erijaamad mererannal; Eestiski on niisugune rannajaam Tallinnas, Koplis, kust vahetpidamata, öö ja päev läbi, valvatakse selle järele, mis toimub merel. Nii käib suur ja vastutusrikas töö raadiojaamades, millest harilik raadiokuulaja ei tea midagi.

Sukasäär ei kõlba raha hoidmiseks.

Vanemad inimesed ei tea veel küllalt hästi, et raha hoidmiseks on kindlaim koht pangas. Sageli peidetakse kogutud rahanatuke voodikotti, kapinurka või sukasaarde, kust raha kergesti võib kaotsi minna. Nii juhtuski Võrumaal Koiola vallas elava 72-aastase Liisa V-ga, kes vanadusepäevadeks oli kogunud raha ja selle sukasaares voodisse peitnud. Hiljuti

tahtnud ta sealt raha võtta, kuid oma suureks kurvastuseks leidnud ainult tühja sukasaäre, millel suur auk põhjas. Hiired olid närinud suka läbi ja kõik kroonised paber-rahad puruks teinud. Vist olid rahad hästi rasvased ja hiirtele moka mööda.

Uus Dalai-laama — vastsündinu.

Hiljuti suri Tiibetis elavate buddhausuliste kõrgeim vaimulik Dalai-laama, kellel on väga suur võim ja tähtsus, nagu katoliiklaste paavstil või õigeusuliste metropoliidilgi. Dalai-laama on ka Tiibeti valitseja. Buddhausu järgi Dalai-laama on surematu: suremisel ta vahetab ainult oma välist kuju ja ta hing läheb just sel hetkel sündiva lapse kehasse.

Pärast Dalai-laama surma on preestritel palju vaeva, et leida poisike, kes tuli maailma Dalai-laama surmahetkel. Nüüd olevat uus Dalai-laama leitud. See on vae-se puusepa poeg Tiibeti pealinna Lhasa agulis. Poisikest hakkavad kasvatama buddhistlikud preestrid. 20-aastaselt saab ta täisealiseks ja võtab vastu Tiibeti vaimuliku ja ilmaliku valitseja kõrge koha.

Tartu Tütarlaste Gümnaasium.

Tartust Tallinna... Kiirrong kihutab läbi öö. — Läbi jäätunud akna vilksatavad lumised metsad, ning valendavatele küngastele ja aasadele hõljub sädemeid? Oo-oi, need on siiski taevatähed, mis vilksatavad kõrgete mändide tagant. Kes neid küll lugeda läheb nii tujukas vestluses. Terve kuppe on täis rõõmust säravaid noori tütarlapsi, kõigil peas sametpõhjaga müts. Kes Tabiveresse või Jõgevale, või kes pealinna — külla omastele jõuludeks... Nojaa, uisudki kaasa võetud. Nii oli. — Aga kes mina olevat, kuhu sõitvat, mis asju ajavat? Milline portvell!

Ojaa, niisama. Reporter käis Treffionia pidustustel. Nüüd tagasi, mis muud. „Õpilasteleht“ ilmub ju pealinnas, teate isegi... Ja kuidas veel...

Ja nüüd läheb alles jutt lahti... Nimelt nende koolis edenevad asjad igavesti suurejooneliselt. Justkui enda ette väike riik seal Riia-Karlova tänava nurgal, mõel-

des selle all õpilaspere isetegevust ja toda administratsiooni, mis kõik jõud nii kindlasuunaliselt liikuma paneb... Umbes 450 õpilast. Õpilaspere praeguseks vanemaks või nn. Riigivanemaks on neil Kadri Triik, cum laude õpilane, muuseas kah... Õpilasperet juhib õpilaspere vanem ühes esindusega. Esindusse kuulub igast klassist kaks selleks valitud õpilast. Ja see ongi see parlament. Esinduse juhatajaks on Maie Kimmel, juhatab esinduse koosolekuid. Esindus kinnitab ametisse valitsuse, kelle esitab õpilaspere vanem. Ja see valitsus koosneb neljast liikmest: 1) Haridusjuht — Aino Elevant, 2) Üldkorra valvur — Hilja Tõnisson, 3) Laekur — Alma Parmasson, 4) Sekretär Inna Mälberg.

Haridusjuhul on palju ülesandeid, muuseas lugemislaua korraldamine. Tema õlul seisab ka iga neljapäevane nn. õpilashommik, mis vältab veerand tundi. Tema mure on seejuures, et iga klass

seal mingi ettekandega esineks. Klaveri soolod, laulu soolod, lühikesi referaate, kooli ellu puutuvaid küsimusi jpm.

Üldkorraldus ülesandeks on valvata hea-korra järele nii koolis kui ka väljaspool kooli; siis igasugustel õhtustel koosviibimistel jne., nimetades tarviduse korral ka enesele abisid. Kõik see sünnib täiesti õpilaste eneste algatusel, väljaspool õpetajate erilisi avaldusi.

Õpilaspere vanem on õpilaspere juhtija isetegevuses, ühteaegu õpilaste esindajaks ning sidepidajaks õpetajaskonnaga.

Koolis töötab kuus ringi. Suurimaks osutub nendest

kirjandusring,

vahest põhjustel, et direktor Jaan Roos ka ise seda ala harrastab. Ringis on umbes 200 liiget, juhiks energiline nähtava kirjandushuviline õpil. Helgi Puusepp, kes on ühtlasi ka kooli ajakirja T. T. G. tegelik toimetaja; abiks—K. Triik. Ringi juhatusse kuuluvad peale mainitute veel õpilased Tobias ja

Albert. Ringi senisest tegevusest olgu nimetatud rida referaate, vaidlusõhtuid ja palju muid kultuur-propaganda koosolekuid. Alles hiljuti korraldati koos Treffneri gümn. õpilaskonnaga Juhan Liivi mälestusõhtu. Ringil on olemas oma raamatukogu, see on väga täielik ning koosneb peamiselt omamaa kirjanike loomingust; ei puudu ka tõlkekirjandus. Leiab vägagi elavat kasutamist õpilaste poolt. Ah soo... Hiljuti esines õpilane Puusepp referaadiga: Tants ja selle mõju õpilastele... Läbi-rääkimised kujunesid maailmamaa tormiks... ja too huvi-lainetus pole veel kaugelki lõppenud.

Spordiring

on liikmete arvu poolest järgmine, kandmas 150 õpilast. Juhatajaks — Lilly Mals, ühteaegu võistlustel naiskonna kapteniks. Abi: Marta Rästa; laekur: Lor. Ahas; sekretär: Elsa Matzen, abi — Liisa Sööt. — Möödunud semestril toimusid Ülikooli võimlas kohal. keskkoolide vahelised spordi-sisevõistlused. Seekord neil, paraku

Noorte isetegevuse veerg

Kuidas asutame lugemisringe.

Oodatud pühad on jällegi möödas, peab tooma panipaigast raamatukoti lagedale ja kooli tõttama — tuupima tarkust. Kuid ega me tuupimisest halliks või minna, vahel tuleb ka puhata ja siis korraldame oma kooli „Õpilastele“ lugemisringe. Räägime oma hääle kandjast kaasõppuritele, lööme 2—5 kokku ja tellime „Õpilastele“. Kes suudab ise — tellib. Teised aga hulga peale. Kui näiteks viis õpilast löövad kokku, siis kõige soodsam oleks igal ühel tuua 10 senti ja selle eest saab lehte kolmeks kuuks. Igal ringil peab olema muidugi juht, kes kogub raha, annab tellimise ära ja peab arvet vanade lehtede üle. Vaat vanade lehtedega ongi häda — kuhu nad panna. Kevadel võib need oma vahel ära jaotada, kooli raamatukogule kinkida, aga ka oma ringi varanduseks jätta (köidetuna). See tuleb muidugi siis kõne alla kui ring tegutseb pidevalt aastast aastasse. Igal ringil peaks olema nimi — see jäägu liikmete valida ja määrustik. Näiteks möödunud õppeaastal Tallinna pedagoogiumis tegutsevail ringidel oli sarnane

määrus, et iga õpilane võis värsket lehte hoida oma käes ainult ühe päeva. Kui nii kõik ringi õpilased olid „Õpilastele“ läbi lugenud ja ilmus juba uus leht, võis juhilt küsides saada vana veel kord lugeda, nüüd juba soovi järgi mitmeks päevaks. Edasiandmiseks oli iga lehe esikülje ülemise ääre külge kinnitatud väike paber õpilaste nimedega, missuguses järjekorras tuleb edasi anda. Tabel nägi välja nii:

Tallinna pedag. algkooli „Õpilastele“ lugemisring „Ideed“

Nimi	Kuup.	Allkiri	Märkmed
1. E. Oja			
2. H. Kivi			
3. H. Saar			
4. V. Pärtel			

„Õpilastele“ nr. 8. Juht. K. Lepp.

Järgmise numbri ilmumise ajal oli lugejatel teine järjekord. Siis sai esimeseks lugeda H. Kivi; E. Oja aga viimasena. Kuupäeva lahterisse tuli kirjutada kuup. millal lugenud ja allkiri. Märkmiku lahter oli seepärast, et õpilane saab sinna märkida, kas soovib veel seda numbrit lugeda või ei, sinna märkida „ei“ või „ja“.

küll, ei vedanud kõige paremini, kuid... Seletatav asjaoluga, et esindusnaiskondades olid kõik noored jõud, kuna vanad ja vilunud läinud kevadel koolist abiturientidena lahkusid. Mis sõda see on, kus kaotusi pole...

Ring korraldas sügisel Kalevi aias kergejõustiku kursusi, seljaga palju referaate kehalis-kasvatustest küsimustest. Nõnda hiljuti võimlemisõpet. pr. Ploompuu-Haamer käsitas teemat: „Talisport ja selle varustus“. On korraldatud koolis käsipalli tunde, klassidevahelisi võistlusi jne.

Muusikaring

pole just suur, kuid muusikat kogu linn teinekord täis. 70 kindlat liiget. Õpetajas-hooldajaks preili Tatjana Jakobson. Ringi juhatajaks on Agathe Vendt, abiks Hilda Sikka. Ringil on olemas omaenda laulukoor, taktikeppi liigutab õpil. Takk. On korraldatud muusikaõhtuid, referaate vana muusika kohta. — Ring on üürinud omal kulul klaveri, et õpilased võiksid seda hulgaliselt kasutada harjutamiseks. Harrastatakse ka viulimängu...

Kunstiringil

on liikmeid üle viiekümne... noh, nii 70! Õpetaja-hooldaja kunstnik Pütsep. Ringi juhataja õpil. Leida Raba, kangesti kunstihingeline tüdruk; juhatusse kuuluvad veel: Fr. Krimm, Hilja Kama, Skunda Arens ja... Eeskätt nooremate klasside õpilased harrastavad plastikat. Korraldatakse maalimise tunde ja suhtumine neisse on huvirohke. Hiljuti korraldati koos Treffneri gümn. õpilastega ettekanete õhtu, mis kujunes väga kauniks. Tantsu, plastikat, deklamatsioon, näitemäng...

Ligemas tulevikus on kavatsusel rida ekskursioone: E. Rahva muuseumisse Raadile, Kunstimuseumisse jne. Teatrit harrastatakse niikuinii.

Reaal-teadusteringis

on liikmeid üle 50. Seniseks ringi juhatajaks oli Elsa Matzen (lahkus enne jõulu), abiks Leont. Lõhmus; laekuriks H. Juuno; sekretäriks Alm. Parmasson — abi: Laine Kikas. Mööd. semestril tegeleti elavalt foto-asjandusega; on käimas foto-kursused õpetaja Laarensi juhatusel. Sügisel korraldati ekskursioone jalgratastel linna ümbruskonna huvirikkamatesse

kohtadesse; need on osutunud väga meelejäävateks.

Enesekasvatuseringi

juhatab õpil. Mall Sarv, abi — Am. Repson; sekretäriks Inna Mälberg, laekuriks — Aino Jürgenthal. — Ring oma eesmärkide poolest on enam-vähem karskuslik, ning töötabki käsikäes kohal. karuskusliiduga. Ring korraldab karskuspäevi, emadepäevi, kasvatusteadlisi referaate ja palju muid.

Õppige hingama!

II.

Harjutusi tehakse kushetil lamades, hingatakse sisse ja välja suu läbi (eeltingimus on muidugi puhas õhk). Lamades peavad õlanukid kuidagi kinnitatud olema, et nad ei liiguks sisse- ega väljahingamise juures. Seda võib teha ka toolil, käed tooliseljatagusele osale kinnitatud. Siis järgneb lühike sisse- ja pikk väljahingamine. Selliselt kätteõppides pika väljahingamise võite pärastpoole asuda ka pika sissehingamise juure. Neid harjutusi võib teha oma kodus ja nad ei nõua kuigi suurt energiat. Ühtlasi ei ole tarvilik hingamisharjutus mitte ainult sportlasile, vaid see on soovitatav igale inimesele. Hingamisharjutused mõjuvad väga hästi rinnakorvi arenemisele kui ka kõhukoopale. Täieelistel on hingamisarv keskmiselt 18—20 korda minutis, sündinud lapse

juures 40—44 ja võib kõikuda 10—90 vahel minutis (viimasel korral muidugi juba surmates inimest), see harvneb aga hingamisharjutuste teel, kuid ühtlasi sügavneb ja muutub korrapärasemaks.

Üldiselt on teada, et tunneme kaheksugust hingamisviisi: ühed, kes hingavad vahelihaga — nn. meestüübid ja teised, kes hingavad rinnakorviga — ribidevahelihastega — nn. naistüübid.

Hingamisharjutustel on suur tähtsus ka ses mõttes, et inimeste hulgas võib ette tulla igasuguseid rinnakorvi tüüpe. On inimesi madala laudrinnakorviga, küll sissevajunud — kingseparinakorviga, küll kanarinnaga, s. o. terava ümmarguse rinnaga jne. Nende rinnakorvitüüpidega tuleks asuda ravimisele just hingamis-

liselt elevantijahi tarvis. Kaks püssi iga kihva eest, pealekauba sarvetäis püssirohtu ja kuule. Nii me leppisime kokku sinuga, kas pole nii? Ütle aga oma meestele, et nad meile laagrisse tuleks kahekaupa ja peale vahetuskauba toimetulekut otsekohe minema läheks. Ära haavu, Meli, see pole umbusaldus sinu suhtes. Aga ükskord tungis üks kuningas peale vahetust meie laagri kallale, et oma elevantiluu tagasi rõövida. Tal ei läinud see korda ja palju ta meestest said surma meie kuulide all; selle eest olen ma nüüd ettevaatlikum.“

Külmast värisedes hakkas ta käsi soojendama tule kohal ja Hatako nägi, et nahk ta kätel oli kollakat värvi. Kaupmehe sõnadele ei tulnud vastust, kuuldus vaid põlevate okste praginat. Kuningas vaatas vaikides oma kaaslast otsa. Siis puhkes ta naerma ja mõõka vastu kaljut lüües kohmetuse varjamiseks vastas ta:

„Araablane! Täna juhatab sinu teener minu mehi elevantiluu saagiga, homme aga peavad nad tulema tagasi ja minule tooma kuus korda kümme püssi ja siis ma hakkam tapma mitte elevant, vaid neid, kes siia on asunud laagrisse, siin mäejalal. Need valged armastavad jahti pidada elevantidele, mina aga hävitan nemad ja kõik mustanahalised kes neid aitavad. Mustade hulgas on manjema mehi, keda ma vihkan. Täis-kuu ööl peab see sündima!“

Ta hää paisus, must käsi pigistas noaped ja suled lehvisid ähvardavalt pea ümber.

Peale kuninga tunnetepuhangut jäi kõik vaikseks. Viimaks vaatas ta altkulmu kaaslast otsa ja küsis:

le meeldis valgete toit ja nende juures valitsev kord ning puhtus. Kuid ta arvas end seotuks vandega ja tundis kohustust oma vendade aitamiseks.

Ta rääkis oma kahtlustest arstile.

„Oma vendi sa enam ei leia. Need on minema jooksnud ja on nüüd kindlasti nii kaugel, et isegi antiloop neid enam kätte ei saa.“

„Hea, ma jään teie juure“, otsustas Hatako.

VIII peatükk.

Tihe udu mähkis loorina mägede latvu ja jäi kõrgemale kerkides rippuma tumeda, tinase pilvena. Hääletus vaikuses kuuldus vaid mäeojakeste vulinat hõbelintidena kaljudelt langevatest vetest. Kõrgemal need ojakesed, tardunud jääks, meenutasid hõbeda sooni, mis risteldes moodustasid sätendava võrgu mäe sanjarlikul õlal.

Taevas ja maa kadusid udumerre.

Järsku käristas kustki lendav tuulepuhang uduse loori, lõhkudes selle säravaks tolmuks. Sinakad kiired valgustasid oru ja mäe lumine tipp löi helkima kalliskivina.

Kostis vaikust hajutav koputus ja vesi pladises inimese jala all. Inimene kükitas maha, katsudes jäätükke oma jalgade ümber. Siis hüpatas üle õhukese jääkorruga kaetud loigu tõstis ta jala kaljunurgale ja mõlema käega kivist kinni haarates vedas ta enda üles. Seal ta peatus ja ajas end sirgu, tõstes käed kõrgele taeva poole. Pruun kuub kattis ta keha, seljal paistis püss. See oli Hatako.

Kaua ja uurivalt vaatas ta oma ees kerki-

harjutuste abil ja tagajärjed on kindlasti head.

Nüüd tekib küsimus: missugune on normaalne rinnakorv. Tal peab olema kõigepealt kindel proportsioon. On tarvilik, et inimese rinna ümbermõõt teeks välja pool inimese pikkusest. Siis on veel teada üldiselt mõõdud rinnakorvi läbimõõdust ja laiusest, kuid kodusel teel on neid raske kontrollida. On soovitatav, et täisealisel mehel oleks rinnakorvi ümbermõõt tühjakshingatusena umbes 82 sentim., täishingatusena aga 90 sentim., see-ga oleks vahe 8 sm. See on normaalne vahe ja peaks iga inimese juures nii olema, kuid harjutamise tagajärjel ta võib palju suurene-da ja see on ikka parem, mida suurem täis- ja tühjakshingatus rin-nakorvi vahe.

Need on üldiselt mõned näpunäi-ted hingamisharjutuste kohta. Teada on aga, et igasugusele hai-guslikult väljaarenenud rinnakor-vile vastab ka eriharjutus. Seda

Noorte loomine.

Mis ma teeksin, kui saak-sin esimeseks Vabariigi presidendiks.

Ühel päeval koolist koju tulles torkas mulle silma rahva rohkus tänavatel. Inimesed tunglesid siia ja sinna ja kõik „Võitleja“ poole. Meenus, et täna on ju hääletuse päev. Täna on kõik kaalul; kas muutub põhiseadus või jääb muut-mata. Kui muutub, siis valitakse kiire-s korras uus riigivanem. Rahvas ise valib

siin ära tuua on raske, kuid eel-poolloetletud harjutamisviisid ei mõju kahjulikult ühelegi, vaid ümberpöörduvad — nad on väga kasulikud. Võib vaid juurde lisa-da, et väga hästi harjutab inimese rinnakorvi laulmine, mis ongi lõppude lõpuks sügav sisse- ja väljahingamine. Seepärast on soovitatav alati hingamisharju-tuste juures laulda, mis oleks lõbusam ja huvitavam.

riigivanema ehk presidendi. Lähen koju. Kõik on nii ärevil; kõikjal ainult üks mõte: mis nüüd. Kolmandal päeval valiti riigivanem. Keegi ei tea, kes keda valis. Neljanda päeva hommikul, kui kooli jõudsin, olid mul kohe sõbrad vastas ja käskisid mul kantselisse minna, kooli-juhataja käskinud. Lähen. Laua ääres istuvad: koolijuhataja, koolinõunik, klassijuhataja ja linnapea. Kõik tõusevad püsti, kui ma sisse astusin. Linna-pea astus mulle vastu ja sirutas mulle käe tervituseks. Peale selle teatas ta pidulikult: „Narva linna kodanik Jo-hannes L. on Eesti Vabariigi presiden-diks valitud. Soovin õnne!“ Olin kui tae-vast kukkunud, ei teadnud, mis teha. Viimaks sain ma öelda: „Kuidas see või-malik on?“ Siis kõneldi, et mu enda sõbrad mind valinud ja ka teisi mind valima meelitanud. Koolijuhataja kõlis-tas auto, millega sõitsime jaama. Ja-mas oli erarong kokku säetud, millega sõitsin Tallinna. Olin varem ka rongiga sõitnud ja tean, et sõit väga põrutab. Siin aga olin kui kindlal maal: ei põru-tanud ega õõtsutanud. Pingid olid kõik polsterdatud ja, kui katsusin istuda, siis tundmus oli umbes säärane, kui istud ja keegi tooli alt ära tõmbab. Viimaks

vaid mägesid ja ta pilk kiindus Kilimandžaro hõbedas säravale ladvale.

Huuli kokku pigistades vaatles ta vihaselt jäätanud koskede hiiglasti ja tõstis ähvardades rusikat.

„Teie! Mägede vaimud! Bugvani silmad armastasid vaadata teie poole ja ta süda värises vaimustusest. Kunagi aga ei julenud ta tulla siia üles. Mina aga ei karda teie jäist hinge-õhku: tuln siia ja tuln veel mitu korda, tungin üles teie juure. Kuulete? Ja ükskord lähen ma üles kõige kõrgemasse tippu.“

Rahulikult ja ükskõikselt vaatasid kivihiig-lased temale vastu. Tuul oli vaibunud, udu hak-kas jälle kerkima ja päikese kiir kadus.

Pikkamisi ja ettevaatlikult laskus Hatako alla mäest, proovides jalaga iga nurgakest enne kui toetada sellele. Sellepärast võttis teekond pikka aega. Tuli ette soiseid laukaid, mille jää-kate nii õhuke, et see ei kannatanud inimese jala vajutamist. Järsud kuristikud olid ees ja ületamatud lõhed, mille sügavusest tõusis udu nagu aur keevast nõust.

Äkki väeratas Hatako jalg ja ta libises alla siledalt kaljult. Ta sõrmed olid külmast kohme-tanud sedavõrd, et ei suutnud haarata kividest ja ta veeres edasi, kuna viimaks ta jalg toetus pehmele rohuga kaetud maapinnale.

„Lo!“ tungis kergendusohkena ta rinnast hääli. Mõõda rohelist välja pääses edasi hoopis kiiremini. Järsud kaljurahnud tõkestasid siin-seal ta teed, kuid ta läks neist mööda, hoides ikka allapoole. Äkki osutus ta jälle kõrge kalju-seina ees; püüdes ümber minna jõudis ta kuris-

tiku ette. Samal hetkel hajutas tuul udu ja Ha-tako veendus, et kõrv polnud teda petnud. All sügaval, eemal inimasulatest, mäevaimude lähe-duses põles tuli ja selle ümber liikusid mingid varjud.

Ebausklik hirm peegeldus metsmehe näol ja ta pärani silmis paistis kohkumise ilme. Ta tundis otseku siirutaks vaimud käed ta poole, et teda lammata. Nüüd aga kuulis ta inimeste hääli. See tõi ta meeled tagasi ja kainestest ta pea. Kaljuseina ligi hoides hakkas ta pikkamisi ja ettevaatlikult laskuma allapoole, sinna, kus oli inimesi ja varsti kuulis ta uuesti häält mäe-vaikuses.

Hatako tardus oma kohal. Ette kummardu-des püüdis ta näha kõneleja nägu, ei seletanud aga seda, nägi aga, et rääkija oli kõrgekasvu-line ja kandis leopardi nahka õlal. Ta pea üm-ber lehvisid mustad jaanalinnu suled nagu äiksepilv. Kõneleja tõstis käe ja Hatako nägi päikseses välkuvat noatera.

„Häda sulle, kui sa valetad!“ ütles sulgehte kandja nuga oma kaaslase rinnale tõstes.

Hatakot valdas nüüd suurim imestus.

„Lo! See on ju Meli, vadžaggade kuningas“, sosistas ta.

Ülimal määral huvitatud sellest, mis siin võiks sündida, hiilis ta ikka lähemale vestleja-tele. See, keda ähvardas Meli, lükkas rahulikult noa kõrvale oma rinnalt ja vastas:

„Võtku su mehed, kes kannavad elevandi-luud, kaasa niipalju püsse kui nad jaksavad ja mingi laagrisse, mina aga jään sinu juure pandiks kuni nad tagasi tulevad. Püssid on eri-

jõudsin Tallinna. Jaamas oli peaaegu kogu Tallinna elanikkond vastu tulnud. Ratsapolitsei oli palju tööd, kuni viimaks saime autosse. Kogu tee loobiti mulle lilli ja pärgi. Linn oli piduehtes ja Kadrioru loss, minu nüüdne elumaja, oli kaunistatud lillede ja pargadega. Kuna järgmisel päeval pidi algama minu riigijuhtimine, siis tehti veel samal õhtul üks lõbus koosviibimine.

Järgmisel hommikul ärkasin ma „varakult“ üles. Kell oli 1/2 10. Kirjutasin telegrammi Eesti Panga Narva osakonnale ja käskisin anda kolmanda algkooli V ja VI klassi heaks 100 krooni. Teise saatsin vanematele. Kutsusin nad Tallinna elama. Tulid. Paigutasin nad elama kah Kadrioru lossi. Õhtul tuli ilmsiks, et kraanist ei tule tilkagi vett. Motorist, üks vanake Ülemistel oli magama jäänud suure väsimuse tõttu. Vahetasin ta ümber, panin noorema mehe tema asemele. Vanakese aga panin värava vahiks pumbamajasse. Öö möödus rahu-likult.

Järgmisel hommikul saatsin igasse linna 1000 krooni hädaabitöödeks. Peipsi alandustööd lasen lõpetada — nõuab suuri kulusid ja annab vähe tulu. Osa hädaabitööliisi saatsin sodesse kraave kaevama, teise osa Alutaguse metsadesse tööle. Nii said kõik tööd. Palgid parvetati Mustvee kaudu Peipsi. Peipsist Narva jõkke, seal läksid palgid kohe saeveskisse. Peale lõunat korraldades pabereid silmasin üht lepingut. Ligemalt vaadates nägin, et see on maitseainete leping Saksaga. Leping oli kinnitatud kolme aasta peale ja iga aasta võis sisse vedada kompvekke 3 miljoni senti väärtuses. Kuna oma vabrikutel pole tööd, siis tühistasin lepingu. Järgmisel hommikul toodi mulle üks kiri. Avades selle läks mul kops üle maksa. Kirjas seisis:

V. a. Härra Eesti President.

Mul on au teile teatada, et teie eilne lepingu tühistamine on maksvusetu enne kolme aastat.

Austusega
Saksa riigikantsler A. Hitler.

Vaevalt olin kirja läbi lugenud, kui telefon helises. Võtsin kuuldetoru ja kuulasin. Kõneles sadama tolliametnik ja teadustas, et Saksamaalt jõudis kohale suurem hulk maitseaineid. Mis teha! Kutsusin peaministri ja pärisin temalt nõu. Ta soovitas mulle tolli tõsta, mida ma ka tegin. Kapten laevalt söimas mind „kollanokaks“, mille eest trahvisin teda kolmenädalase arestiga ja 500-kroonise rahatrahviga. Peale einet läksin välja autoga sõitma. Kui ma Viru tänavast keerasin Harju tänavasse, tungiti mulle kallale. Auto lükati ümber ja terve kõrgem kiht linna kodanikke hakkas mu kallal omakohut mõistma. Röökis, mis võisin. Korraga tunnen, üks paneb käe mu õlale. Teen silmad lahti ja vaatan — Hitler seisab mu ees ja hoiab revolvril, sihtides mind. Kisendan: „Ära lase! Ära lase!“ Samas kaob Hitler ja asemele tuleb ema, kes on näost valge. Seal astub ka isa voodi juure ja ütleb: „Poiss, pagan, mis sa röögid südaõõsel, kui sa rahul magada ei näe?“

Narva linna 6-a klassi õpilane
Johannes L.

Sport.

Keskoolide 8 mängu.

Lau- ja pühapäeval jätkusid keskkoolide käsipalliesivõistlused Kaitseliidu võimlas.

Mõlemal päeval olid kavas keskpäraseid vastaseid, kuna paremad mängud on veel alles ees. Laupäeval esimeses võistluses kohtasid naiste võrkpallis I linna tütarlaste gümn. ja kommertsgümn. Mäng oli küll iseloomult tasavägine, kuid tehniliselt keskmine. Olgugi, et kommertsg. mängis seekord reservidega, võitsid nad siiski vastast päris parajalt. Kommertsgümn. naiskond oli rohkem innukam ja just see tõi neile võidu. I gümn. olid tõstjad kehavad, kuna surujad tegelikult olid vastastest paremad. Nii läks seekord jällegi I gümn. igasugune võidulootus nurja, selle peale vaatamata, et enne mängu oli seisukord neile parem. Kommertsgümn. võitis koosseisuga: Aavakivi, Kutsar, Laanekorb, Sönberg, Vilnit, Ots, vastaseid 15:11, 15:10.

Meste B klassi võrkpallis võitis Vestholmi g. võrdlemisi kehvas mängus Kolledžit 15:11, 3:15, 15:3. Selle peale vaatamata, et Vestholmi g. koosnes eranditult noortest mängijaist, suutsid nad võita omast palju vanemaid vastaseid. Meeste B klassi korvpallis võitis Gustav Adalgi g. Saksa Toomkooli 33:20 (17:8). G. Adolfi g. esines päris hästi. Treeningu tagajärjel olid nad väga liikuvad ja sellepärast demonstreerisid nad ka vastase ees omi võimeid.

Meeste B klassi korvpallis andis reaalgümn. tubli „sauna“ tööstuskoolile, kelle mängutase veel võrdlemisi algeline. See oli rohkem „kassi mäng hiirega“, kui tõeline korvpall. Tagajärjeks kujunes realistide võimas võit 51:12, poolaeg 33:2(!). Reaalgümn. koosseis oli: Gröön, Teekel (Leiden), Vilson, Treuman, Kalberg.

Pühapäevase käsipalliõhtu avasid meeste A klassi korvpallivõistlusega Reaalgümn. ja Linna Vene gümn. Reaalgümn. näitas jällegi head käsipallitaset ja võitis omast kiiremaid vastaseid 35:15, poolaeg 8:12. Vene gümn. kiiretele mängijatele sai saatuslikuks teine poolaeg, mil reaalgümn. pani välja kõik, et pääseda kaotusest. See andis üllatavalt tagajärge ja viis ka reaalgümn. võidule.

Päris tulise heitluse pidasid meeste korvpallis Kommertsgümn. ja Prantsuse lütseum. Esimene poolaeg kujunes „prantslasile“ väga edukaks 13:2 ja teisel poolajal juhtus üllatus. Suure innuga kommertsgümn. viis esialgu mängu tasakaalu ja lõpuks isegi võitis. Prantsuse lütseum läks teisel poolajal „liimist lahti“ ja nende ainuke meeskonna hing Ants Saarman väsis ka lõpuks ja nii võitis kommertsgümn. 19:17.

Naiste võrkpallis võitis „klopsimis-mängus“ Linna Vene gümn. Kaarli g-mi 15:8, 15:11. Mäng iseenesest ei pakkunud pealtvaatajatele kuigi palju huvi, sest surumised puudusid peaaegu täielikult.

Meeste võrkpallis lõi Tallinna tehnikum Saksa reaalgümn. 15:8, 15:10. Ka see mäng ei olnud iseenesest kuigi huvipakkuv, kuid mõned päris head ja huvitavad kohad tulid siiski sageli ette.

Ilmus suuskade käsitamise õpetus.

Möödunud aasta viimaste päevade sees ilmus trükist ltn. Lepalt, kes meie parimaid suusainstruktooreid ja kaitseliidu suusaasjanduse eriteadlane, kokkuvõtlik raamat suuskade korrashoiu õpetusest. Raamat on õhuke ja mahutab eneses kõige vajalikumad õpetused suuskadega ümberkäimiseks. Seal on juttu valmistamisest, tõrvamisest, määrimisest jne. Raamat on väga tarvilik igale suusahuvilisele ja teda võib omandada väikese raha eest igaüks. Raamat on müügil igas kirjastus- ja spordiäris, ning maksao 25 senti.

NUMBRIKIRJA-ÜLESANNE.

- 12, 8, 12, 16, 5, 12.
- 2, 12, 6, 2, 8.
- 9, 13, 10, 18, 11, 7, 2, 8.
- 13, 15, 18.
- 10, 8, 2, 6, 18, 12, 5, 15.
- 8, 15, 4, 5, 12, 17, 2, 2, 12, 8.
- 2, 16, 17, 8, 11, 7, 18, 10.
- 9, 13, 12, 13, 14, 2, 12, 16, 9, 2.
- 22, 3, 5, 12, 6, 15, 2, 2, 4, 2, 6.
- 17, 8, 11, 11, 8, 12, 12.
- 2, 2, 6, 10, 8, 12, 5.
- 16, 8, 7, 13, 10, 13, 17, 12, 21, 2.

Kuulus põhjanaba uurija.

Riik Aasias.

Riik Lõuna-Ameerikas.

Koht Eestis.

Eesti vabadussõja juhte.

Riik Ameerikas lõuna osas.

Linn idamaal.

Õpilassportlasi.

Ameerika koosseis.

Eesti teivashüppe rekordline.

Eesti jalgpalli internatsionaal

Vabadussõja kangelasi.

Esitähiti alla lugedes saame Eesti ühe Torino võitja eesnime ja nime.

Mis eelolev pühapäev toob õpilasele?

DRAAMASTUUDIO TEATER.

Saksa teatri ruumes.

Pühapäeval, 21. jaanuaril s. a. kell 3 p. l. lasteetendus „Rahuhaldja“, M. Janson lastenäidend 3-es vaatuses proloogi ja epiloogiga. Näitejuht Joh. Kaljola, dekoratuur — B. Rosenvald, muusikajuht — V. Jakobson, tantsujuht — Salme Reek, kostüümid — Lo Tui. Külalistena esinevad ÜENÜTO rahvusl. tantsuklubi tegelased ja Töölisteatri näitleja Osk. Põlla.

Näidendi proloogis antud pilt sellest, kuidas kaks poissi mängivad sõda. Väike öde Maimu mängiks meelsasti nukudega, kuid poistes mängib sõja instinkt. Kuna nüüd „Draamastudio“ uus lastenäidend ideeliselt rahu propaganda teenistuses seisab, siis selle juures ei jää näidend mitte puiseks ega kuivaks, vaid pakub laste fantaasiale, lapse silmale ning liikumismeelele palju nau-

ditavat. Juba nukud — need on midagi väärt. Aga siis kõrb — Sahaara kaameliga ja palmidega. Neegrid laulavad ja tantsivad ja siis tuleb võrratu India ürgmets elevandiga, ahvidega, lõvidega ja india sõdurid printsiga.

Sinetava mere ääres hiina lampioonide valgusel sünnib rahu propaganda. Kui kõik rahvad on võidetud rahule, siis algab rahvaste püha rahunaldjate kaitse all. Viimane pilt koosneb peaaegu tantsudest ja lauludest. Tantsivad ja laulavad mustad, valged ja kollased tõud. Näidend lõpeb võimsa lauluga rahu auks.

Päsetähtede hinnad 15 sendist kuni 1 kroonini. Kassa avatud kella 11—13 ja 17—20. Tungi ärahoidmiseks etenduse eel kassa juures soovitatakse kasutada päsetähtede eelmüüki.

„GLORIA PALACE“.

Pühapäeval, 21. jaanuaril 1934. suurejooneline laste- ja kultuuretendus. Eeskavas palju õpetlikku ja huvitavat.

Õhtune eeskava (õpilastele lubatud). „Kevade muinasjutt“ muusikaline helifilm Viini elust. Võluv muusika ja haaravad laulud. Peaosas Viini riigiooperi lauljanna Adele Kern.

KINO „MODERN“.

Pühapäeval, 21. jaanuaril 1934. suurejooneline laste- ja kultuuretendus. Eeskavas palju huvitavat ja vaatamisväärsed. Pääsmad 15—50 sendini. Algus kell 12.

Õhtune eeskava (õpilastele lubatud). Käesoleval nädalal jookseb haaravaim ja tõepäraseim film maailmasõja sündmusist Belgias. Keset sõjamõllu, tapatalgut, haavatute oiged ja elanikkude viletsust — põleb noores belglannas kõikeohverdav armastus isamaa vastu. Võrratu julguse ja meelekindlusega täidab ta ülesandeid, mis rasked täita naisele, kuid mida nõuab isamaa. Oma noore elugi pandib ta isamaale.

Peaosades: Salakuulajanna Marta Cnockhaert — Mad. Caroll, linnakomendant — Conrad Veidt, allohvitsers Stephan — Herb. Marschall.

Tegev- ja vastutav toimetaja
Helmi Jansen.

Väljaandja k.-ü. „Töökool“, Tallinn.

BRILLIANT

Tindid,
tuššid,
kontori-
hilmid,
klepppasta
templivõrv
jne.

on parimad.

Pealadu: Tartu, Tiigi 78.
Telefon 13-87.

DRAAMASTUDIO TEATER

Saksa teatri ruumes

Pühapäeval, 21. jaan. 1934. a.
LASTEETENDUS

„Rahuhaldjas“

M. Janson'i lastenäidend 3-es vaatuses proloogi ja epiloogiga.

Näitejuht — Joh. Kaljola.
Dekoraator — Bernh. Rosenvald.
Muusikajuht — U. Jakobson.
Tantsujuht — Salme Reek.
Kostüümid — Lo Tui.

Algus kell 15 (3) p. l.

Päsetähtede hinnad 15 s. — Kr. 1.—
Kassa avatud kella 11—13 ja 17—20.

Gloria Palace

Pühap., 21. jaanuaril 1934

laste- ja kultuuretendus

Eeskavas palju huvitavat
ja vaatamisväärsed.

Algus kell 12.

Õhtune eeskava

(Õpilastele lubatud)

„Kevade muinasjutt“

Muusikaline helifilm, tulvil Viini meeleolu ja laule.

Lisaks heligrotesk ja helinädalringvaade.

Kinoteater „Modern“

Suur Tartu mnt. 4. Tel. 304-68.

Pühapäeval, 21. jaanuaril 1934
kella 12—2 päeval

suurejooneline

laste- ja kultuurfilmide etendus

EESKAVAS:

1. Üllatus lastele! „Micky-hiirekese, konn Flip'i ja jännes Osvaldi kummalised seiklused.“ Esimene suurgrotesk 8 jaos, laste lemmikute Micki-hiirekese, konn Flip'i ja jänku Osvaldi kaastegev.
2. Snookumi vallatused. Üllilõbus naljapilt 3 jaos, imelapse Snookumi kaastegevusel.
3. Mets. Kulturfilm.
4. Kuulus Douglas Fairbanks suurfilmis „Mees piitsaga“ („Zorro poeg“). Muinaslooline film 10 jaos.

Pääsmete hinnad 15—50 sendini.

Filmide kohta antakse seletusi mikrofonu kaudu.

Õhtune eeskava

käesoleval nädalal (õpilastele lubatud)

„Ma olin salakuulajanna“
Tõepärane film ilmasõjast.

Algus äripäevadel kell 5, pühapäevadel kell 2.

Karusnaha- ja mütsitööstus

G. Kangro

Tartus, Aleksandri tän. 15.

Soovitan õpilastele vormimütse,
Valmistan suvi- ja talimütse,
kasuka- ja kraenahku.

Eesti postmarkide

vastu anname välismaa postmarke.
Vastuseks mark.

E. Simson

Pikk 10 — Tõrva.

Õpilased!

Igasuguseid sporditarbeid ja spordiabinõusid
ostate soodsate hindadega

K.-m. „SPORT“

Tallinnas,
S. Karja t. 18